

Yanımda Bir Şehir

– hbayraktar · 20 Nisan 2026

📌 BAŞLIK: YANIMDA BİR ŞEHİR

🔊 Prolog

(Sahne loş. Bir bank. Arka planda şehir ışıkları.)

Anlatıcı (Dış Ses) :

Kalabalık bir şehirde

İnsan bazen herkesin içinde kimseye ait hisseder.

Ama bazen biri gelir

Ve sadece varlığıyla, bütün eksik cümleleri tamamlar.

(Işık artar. HASAN bankta oturur. Bir süre sonra PAPATYA sahneye girer ve yanına oturur.)

🎬 1. Sahne

HASAN (dalgın, etrafa bakarak):

Etrafım kalabalık ama yalnızım...

(PAPATYA başını ona çevirir, gerçekten oradadır.)

PAPATYA:

Yanıma gelince ne değişti peki?

(HASAN ona bakar. Bu sefer gerçekten birine bakıyordur.)

HASAN (hafif bir tebessümle):

Hiç olmadığım kadar kalabalığım şu an.

(PAPATYA hafifçe gülümser ama içinde bir sorgu vardır.)

PAPATYA:

Benimle konuşmak iyi mi gerçekten?

(HASAN biraz yaklaşır, sesi yumuşar.)

HASAN:

Seninle konuşmaktan ziyade...

Seni konuşmak iyi ediyor beni.

(PAPATYA kaşlarını hafifçe çatar.)

PAPATYA:

Başka yerde de konuşabilirdin.
(HASAN derin bir nefes alır, gözleri ciddileşir.)

HASAN:
Haklısın,
Ama başka yerde anlam aramıyorum.
Senin olduğun yer anlamlı.
Ve ben...
Anlamlı yerde anlamı konuşmak istiyorum.
(PAPATYA bu sözle etkilenir, bakışlarını kaçıır.)

PAPATYA (daha yumuşak):
O vakit, seni hep duyarım.
(HASAN hafifçe başını sallar.)

HASAN:
Ben de hep konuşurum Papatyam.

🏠 2. Sahne (Yakınlaşma)
(Sahne biraz daha aydınlanır. İkiisi artık birbirine daha dönük oturur.)

PAPATYA:
İnsan hep böyle hisseder mi?
Kalabalıkta yalnız

HASAN:
Herkes hisseder
Ama herkes söyleyemez.

PAPATYA:
Sen söylüyorsun.

HASAN (gülümseyerek):
Çünkü sen dinliyorsun.
(Kısa bir sessizlik. PAPATYA hafifçe yere bakar.)

PAPATYA:
Ya bir gün dinlemezsem?
(HASAN hiç düşünmeden cevap verir.)

HASAN:

O zaman bile konuşurum.

Çünkü senin varlığın,

Sessizliğini bile anlamlı yapıyor.

(PAPATYA ona bakar. Bu kez göz göze uzun bir an.)

 Epilog (Kapanış)

(Işık yavaşça azalır. İki hâlâ bankta yan yana.)

Anlatıcı (Dış Ses):

Bazı insanlar

Kalabalıkları susturur.

Bir bakışla,

Bir cümleyle,

Ya da sadece yan yana oturmakla.

O gece iki kişi vardı o bankta.

Ama biri,

Diğerine bir şehir kadar yetti.

(Işık tamamen kapanır.)